

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 stycznia 2021 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa P. O. przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., o zapłatę:

1. zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz P. O. kwotę 47 125,28 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi dla kwot:
  - 10 100 złotych od dnia 12 lipca 2019 roku do dnia zapłaty,
  - 250 złotych od dnia 17 lutego 2020 roku do dnia zapłaty,
  - 36 775,28 złotych od dnia 2 października 2020 roku do dnia zapłaty,
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz P. O. kwotę 6 324 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazał pobrać od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi kwotę 740,23 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Wyrok powyższy wynikał z uznania za zasadne roszczenia o zapłatę dalszego odszkodowania z OC sprawcy wypadku za uszkodzenie pojazdu powoda. Wysokość odszkodowania ustalona została w oparciu o opinię biegłego ds. techniki samochodowej. Odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwotnie dochodzonych kwot zasądzono zgodnie z żądaniem powoda od dnia wezwania do zapłaty, ale w przypadku kwoty 37 775,28 zł, objętej rozszerzeniem żądania pozwu w toku procesu, odsetki te zostały zasądzone od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu pisma z rozszerzeniem powództwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając wydane rozstrzygnięcie w części, to jest co do punktu 2. w zakresie niezasądzonych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 36 775,28 zł za okres od dnia 31 sierpnia 2019 roku do dnia 1 października 2020 roku i, zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., a także art. 481 § 1 k.c. i art. 29 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, wniósł o zmianę tego orzeczenia przez zasądzenie tych odsetek za sporny okres, a także o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się zasadna, choć zarzuty naruszenia procedury cywilnej nie mogą zostać uznane za trafnie postawione.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, co skutkuje przyjęciem przez Sąd Okręgowy tych ustaleń faktycznych za własne.

Nie ma racji skarżący, że doszło do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., gdyż Sąd Rejonowy dostrzegł wezwanie do zapłaty z k. 28 i uwzględnił je w stanie faktycznym sprawy. Ustalenie to wynikało ze swobodnie przeprowadzonej oceny materiału dowodowego sprawy. Omawiany dowód nie został uznany za niewiarygodny. Inną rzeczą jest ocena faktu wynikającego z tego dowodu pod kątem stosowanego prawa materialnego.

Skarżący słusznie zarzuca naruszenie art. 481 § 1 k.c., gdyż pozwany popadł w opóźnienie z upływem terminu określonego w wezwaniu do zapłaty. Wezwanie to spełniało warunki z art. 455 k.c. Skarżący zażądał w nim dopłaty 55 878,09 zł i określił termin siedmiu dni (k. 28). Sąd Rejonowy trafnie uznał, że wezwanie to zostało doręczone ubezpieczycielowi 23 sierpnia 2019 roku,

a więc termin zapłaty upłynął 30 sierpnia 2019 roku. Od dnia następnego pozwany popadł w opóźnienie. Warto podkreślić, że Sąd I instancji prawidłowo opisał zasady likwidacji szkody. Zasadnie uznał też, że poszkodowany mógł liczyć na wypłatę odszkodowania już 12 lipca 2019 roku. Sąd ten przyjął także skuteczność wezwania do zapłaty z k. 28 w zakresie kosztów prywatnej ekspertyzy. Nie napisał jednak z jakiego powodu wezwanie nie mogło być uznane za skuteczne

w pozostałej części. Trudno więc polemizować z takim stanowiskiem. Nie można wykluczyć, że wynikało ono z przeoczenia faktu wcześniejszego wezwania do zapłaty w zakresie obejmującym rozszerzenie powództwa.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę po 450 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oraz zwrot opłaty od apelacji w kwocie 200 zł.